

Játékok I.

1

Európát játszottam. Kusza játék.
Északot, Délt, Keletet, Nyugatot.
Egyik félt. Másik röhögött. És
simogatott. És rúgott. Ugatott.
Melyik hogy. Simultam és féltem.
Vagy négykézláb lihe-loholtam.
Vagy tán Európa voltam én magam,
föltámadásra várva, holtan.

2

Játsszunk életesdit —
játékomat esdd itt,
játékomat esdem,
nélküled elesten,
hogy sátán, se isten
föl már nem emelhet,
s mint az anyamellet
csecsemő (ki mellett
csak a szárazdajka):
kéri, el nem éri:
én is, mint affajta
kisdéd, gyámolatlan,
kérlek számolatlan
szókkal, kérdlek: látsz a mi
játékunkban (boldog
és elnyűtt koboldok)
játékon-is-túlit —
(jaj, az idő múlik —
„a k a r s z - e j á t s z a n i ?”).

3

Írom írom' a papíron.
Tarka szarka farkatolla
jár, mint a motolla.
Arcom pötty-pötty, csupa szeplő,
szájam csak kereplő.
Kócmadzag a fakilincsen
öröklötte kincsem.
Kéretlen költőnek írja
ceruzája és papírja.
Írom, írom, írom, írom
az írt a papíron.

Hát játszunk ismét Európát.
 Úgyis csak játékra jó.
 „Szárazföld helyett a tenger,
 kocsi helyett hajó.”
 Hogy mindig csak valami helyett.
 Vakvilágba, vakon.
 Még az utolsó ítéletet is
 átalhatom.

Játékok II.

1

Játsszuk, ami nincs, de lehetne.
 Játsszuk, ami nincs, de szeretne
 lenni. Esendő mimagunkat.
 Társaink meg mikor unnak?
 Játsszunk — nem gyermeki babra (= babrálás),
 nem, nem megy a játék babra,
 hogy megfőzve az ember megenné:
 ó, építő, ne éhez!

Az építés is véres.

Tanú rá Kőműves Kelemenné.

2

Játsszuk, ami nincs, ami volt,
 játsszuk, ami nincs, ami lesz.
 Poklot s mennyet, hol a holt
 közel érzi magát földijeéhez.
 Földet, hol a menny s a pokol.
 Játsszuk meg a Nap meg a Hold
 ragyogását — játsszuk, ahol
 játszanunk adatott.

Légy élő, a jövőt sose félő,
 akár az időt a halott.

3

Játsszunk, az idő amíg enged.
 Játsszunk jámborka türelmet,
 játsszunk dugvást belenyugvást,
 játsszunk, ha tudunk, ha tudunk, mást,

játsszunk e megunt
golyóbison éteri álmot,
örökös zeniten a megállott
Napot. Játsszunk, ha tudunk.

4

San Franciscót vagy Oslót,
Párizst, Stockholmot, szertefoszlott
— vagy eljövendő? — álmokat.
A játék kábit, álmot ad.
S reményt is, „égiekkel játszót”.
Olyat, hogy fejbúbunk se látszott
ki. Ó, omega s alfa.
És keresvén rokonait,
fölütheted Csokonait,
hol írva vagyon: vak és csalfa.

